

1. Het voorstel beperkt te veel de keuzevrijheid van ouders voor een school. De keuze die altijd gemaakt mocht worden voor bijzonder onderwijs wordt sterk ingeperkt of zelfs onmogelijk gemaakt. In dit verband maakt het geen verschil of het om protestants-christelijk, evangelisch, reformatorisch, rooms-katholiek of islamitisch onderwijs gaat. Indien en zolang de onderwijsvrijheid wettelijk is verankerd, mag de overheid dit niet beperken door een regionale maatregel.

De oplossing die in de politiek al is besproken, namelijk eerst aanmelden op een reguliere basisschool binnen hetzelfde samenwerkingsverband waarbinnen de beoogde school voor speciaal onderwijs is gevestigd, gaat in veel gevallen niet werken. Bij veel kinderen blijkt pas tijdens hun schoolloopbaan dat het niet langer meer gaat. Dan ga je niet eerst nog een keer van reguliere basisschool veranderen. Daar zit die basisschool niet op te wachten en het kind al helemaal niet. Zeker in dunner bevolkte gebieden als het noorden komt een kind dan zo goed als zeker niet op een school van keuze.

Oplossing: Laat het begrip regionaal los, als het gaat om de vorming van samenwerkingsverbanden. Als die samenwerkingsverbanden er moeten komen, laat scholen dat dan maar zelf kiezen.

Of: Waarborg dat ouders alsnog kunnen kiezen voor een school buiten het samenwerkingsverband.

2. Het verplichte regionale karakter van het samenwerkingsverband dat ook nog eens perse gelijk moet vallen met gemeentegrenzen zou er ook niet moeten komen, omdat regio's per definitie een grens hebben. Woon je dicht bij zo'n grens, kun je dus niet naar een heel geschikte school op een paar kilometer afstand omdat die net in een andere gemeente of provincie (in een ander samenwerkingsverband) ligt.

3. Zorg in ieder geval dat kinderen uit hetzelfde gezin naar dezelfde school mogen als er meer kinderen in het gezin blijken te zijn aangewezen op speciaal onderwijs. Maak een overgangsregeling. Je moet er niet aan denken dat ouders met nog meer scholen contacten moeten gaan onderhouden. Het is al zwaar genoeg om zorgleerlingen te begeleiden.

4. Het is niet terecht dat aan het reguliere onderwijs geld onttrokken mag worden om eventuele tekorten te dekken. Deze scholen hebben daarop nauwelijks grip. Het reguliere onderwijs kan hierdoor op termijn in de problemen komen. Die regeling moet er niet komen. Er valt te vrezen dat er door de loop der tijd dan steeds meer geld wegvloeit.

Komt de betalingsregeling er toch, leg dan tenminste wettelijk vast hoeveel geld er maximaal van het reguliere (basis)onderwijs weggehaald mag worden. (een percentage bijvoorbeeld, graag klein dan).

5. Voortgezet onderwijs en primair onderwijs apart behandelen. Er zijn minder scholen voor voortgezet onderwijs, die per school een veel groter gebied bestrijken. En ook hier: zeker niet regionaal werken, althans niet

op gemeentegrenzen af. Voedingsgebieden van een school houden zich niet aan grenzen. Ze worden bepaald door de kwaliteit van de school, of het een school voor bijzonder onderwijs is, fietskilometerafstand en/of openbaarvervoerafstand.

M.M.C. van der Wind-Baauw
moeder van dochter met ASS in regulier basisonderwijs, zonder rugzak